

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Tere tulemast rõõmu kirikusse

Vanem Patrick Kearon
Kaheteistkümne Apostli Kvoorum

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: "Joy comes from and because of Him. ... For

Meie Päästja Jeesuse Kristuse lunastava elu ja missiooni tõttu saame olla – ja peaksime olema – kõige rõõmsamad inimesed maa peal!

Ma sain ristitud Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikusse 1987. aasta jõululaupäeval, peaaegu 37 aastat tagasi. See oli tõeliselt imeline päev minu elus ja minu igavesel teekonnal ning olen südamest tänulik sõpradele, kes valmistasid ette tee ja tõid mind uuestisünni vetesse.

Olenemata sellest, kas teie ristimine toimus eile või aastaid tagasi, kas kohtute suures mitme kogudusega kirikuhoones või õlgedest varikatuse all, kas te võtate sakramenti Päästja meelepidamiseks tai või suahiili keeles, tahaksin teile öelda: „Tere tulemast rõõmu kirikusse!” Tere tulemast rõõmu kirikusse!

Rõõmu kirik

Tänu meie Taevase Isa armastavale plaanile iga oma lapse heaks ning meie Päästja Jeesuse Kristuse lunastava elu ja missiooni tõttu saame – ja peaksime – olema kõige rõõmsamad inimesed maa peal! Isegi kui elutormid meid selles sageli rahutus maailmas peksavad, saame tänu lootusele Kristuses ja meie mõistmisele oma kohast selles kaunis õnneplaanis suurendada kasvavat ja püsivat rõõmutunnet ja sisemist rahu.

Issanda vanemapostel president Russell M. Nelson on peaaegu igas pöördumises pärast Kiriku presidendiks saamist rääkinud rõõmust, mis tuleneb elust, mille keskmes on Jeesus Kristus. Ta võttis selle kokku väga lühidalt: „Rõõm tuleb Temalt ja tänu Temale. .. Sest viimse aja pühade

Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indeinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. Toattendmeans to be present at. But toworshipis to intentionally praise and adore our God in a way

jaoks tähendab Jeesus Kristus rõõmu!”

Oleme Jeesuse Kristuse Kiriku liikmed. Oleme rõõmu kiriku liikmed! Ja mitte kusagil ei tohiks meie rõõm inimestena olla ilmsem kui siis, kui me koguneme igal hingamispäeval oma sakramendikoosolekutele, et kummardada kogu rõõmu allikat. Siin koguneme oma koguduse ja koguduse peredega, et pühitseda Püha õhtusöömaaja sakramenti, meie vabastamist patust ja surmast ning Päästja vägevat armu. Me tuleme siia kogema rõõmu, pelgupaika, andestust, tänu ja kuulumist, mida leiame Jeesuse Kristuse kaudu.

Kas teie leiate kirikust kollektiivse Kristuses rõõmustamise vaimu? Kas toote seda vaimu endaga kaasa? Võib-olla arvate, et sellel pole teiega palju pistmist või olete lihtsalt harjunud sellega, kuidas asju on alati tehtud. Kuid me kõik saame, olenemata vanusest või kutsest, anda oma panuse sellesse, et meie sakramendikoosolekud oleksid rõõmurohked, Kristusele keskendunud ja sõbralikud tunnid, mis rõkkavad rõõmsa aupaklikkuse vaimust.

Rõõmus aupaklikkus

Rõõmusaupaklikkus? „Kas see on võimalik?” võite küsida. Jah, on küll. Me armastame, hindame ja austame sügavalt oma Jumalat ning meie austus voolab hingest, mis rõõmustab Kristuse külluslikus armastuses, halastuses ja päästmises. Rõõmus aupaklikkus Issanda vastu peaks iseloomustama meie sakramendikoosolekuid.

Paljude jaoks tähendab aupaklikkus aga ainult seda: paneme käed rinna peale kokku, langetame pea, sulgeme silmad ja püsime paigal – lõputult. See võib olla kasulik viis energiliste väikelaste õpetamiseks, kuid kasvades ja õppides näeme, et aupaklikkus on palju enam. Kas me käituksime nii, kui Päästja oleks meiega? Ei, sest Tema juures „rõõmu on rohkesti”!

Paljudele meie jaoks nõuab selline sakramenditalituste muutmine harjutamist.

Osalemine või jumalakummardamine

Me ei kogune hingamispäeval lihtsalt selleks, et osaleda sakramendikoosolekul, et see nimekirjast maha tõmmata. Me tuleme kokku Jumalat kummardama. Nende kahe vahel on märkimisväärne erinevus. Osaleminetähendab kohal viibimist. Kuidjumalakummardaminetähendab

that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to

sihipärast Jumala ülistamist ja kummardamist viisil, mis meid muudab.

Poodiumil ja koguduses

Kui koguneme, et pidada meeles Päästjat ja lunastust, mille Ta on võimalikuks teinud, peaks meie nägu peegeldama meie rõõmu ja tänulikkust. Vanem F. Enzio Busche rääkis kord loo sellest, kui ta oli koguduse juhataja ja üks noor poiss koguduses vaatas talle poodiumil otsa ja küsis valju häälega: „Mida see kurja näoga mees seal üleval teeb?” Need, kes istuvad poodiumil – kõnelejad, juhid, koorid –, ja need, kes kogudusse tulevad, edastavad üksteisele seda rõõmu kirikusse tulles oma näoilmega.

Kirikulaulu laulmine

Kas me laulame koos selleks, et kiita oma Jumalat ja Kuningat, olenemata meie hääle kvaliteedist, või lihtsalt pomiseme sõnu või ei laula üldse? Pühakirjad ütlevad, et õigemeelsete laul on nagu palve Jumalale, millest Tema hing rõõmustub. Nii et laulame! Ja kiidame Teda!

Kõned ja tunnistused

Keskendume oma kõnedes ja tunnistustes Taevasele Isale ja Jeesusele Kristusele ning alandlikult nende evangeeliumi järgi elamise viljadele, viljadele, mis on „magusam[ad] kõigest magusast”. Siis me tõesti „toitu[me] rõõmuga ... kuni kõht saab täis, nii et [meil] ei ole nälga ega .. janu” ja meie koormad muutuvad kergemaks tänu Poja rõõmule.

Sakrament

Meie jumalateenistuste hiilgav keskpunkt on sakramendi õnnistamine ja võtmine, leib ja vesi, mis esindavad meie Issanda lepitavat andi ja kogu meie kogunemise eesmärki. See on „vaimse uuenemise püha aeg”, mil tunnistame taaskord, et oleme valmis võtma enda peale Jeesuse Kristuse nime ja uuendama lepingut, et peame Päästjat alati meeles ja kuuletume Tema käskudele.

Mõnel eluhetkel võime läheneda sakramendile raske südame ja heidutava koormaga. Teinekord tuleme muredest ja vaevadest vaba ja koormamata. Kui kuulame tähelepanelikult leiva ja vee õnnistuspälveldust, võtame osa neist pühadest märkidest, võime mõelda Päästja ohvrile,

reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Tema piinadele Ketsemanis, Tema ahastusele ristil ning kurbustele ja valudele, mida Ta talus meie nimel. See toob leevendust meie hinge, kui seome oma kannatused Tema kannatusega. Teinekord imestame tänuliku aukartusega oivalise ja sulni rõõmu üle, mille Jeesuse suurepärase and meie elus ja igavikus võimalikuks on teinud. Rõõmustame selle üle, mis veel ees ootab – meie oodatud taaskohtumise üle oma armastatud Isa ja ülestõusnud Päästjaga.

Võib-olla oleme hakanud uskuma, et sakramendi eesmärk on istuda pingis, mõeldes ainult sellele, milliseid vigu me möödunud nädalal tegime. Kuid pöörame selle tava pea peale. Vaikuses võime mõtiskleda paljudele viisidele, kuidas oleme näinud Issandat möödunud nädalal meid oma imelise armastusega järeleandmatult abistamas. Võime mõtiskleda selle üle, mida tähendab „avasta[da] igapäevase meeleeparanduserõõm”. Me saame väljendada tänu kordade eest, mil Päästja sekkus meie võitlustesse ja võidukäikudesse, ning nende sündmuste eest, mil tundsime Tema armu, andestust ja väge, mis andis meile jõudu oma raskustest üle saada ning oma koormaid kannatlikkuse ja isegi rõõmuga kanda.

Jah, me mõtiskleme kannatuste ja ebaõigluse üle, mida meie Lunastajale meie patu tõttu tekitati, ja see paneb meid tõsiselt järele mõtlema. Aga mõnikord jääme sellesse kinni – aia, risti, haua juurde. Me ei suuda liikuda ülespoole haua avanemise rõõmu, surma lüüasaamise ja Kristuse võiduni kõige üle, mis võib takistada meil rahu saavutamast ja oma taevasesse koju naasmast. Ükskõik, kas valame sakramendi ajal kurbusevõi tänupisaraid, tehkem seda imetlusest hea uudise üle, et Isa on andnud oma Poja!

Noorte või erivajadustega laste vanemad

Nüüd, noorte või erivajadustega laste vanematel ei ole sakramendi ajal sageli vaikuse ja vaikse järelemõtleamise aeg. Kuid väikestel hetkedel kogu nädala jooksul saate oma eeskujuga õpetada armastust, tänu ja rõõmu, mida tunnete Päästja vastu, kui te pidevalt Tema väikeste tallekeste eest hoolitsete. Ükski pingutus selles püüdluses ei lähe raisku. Jumal on teist teadlik.

Perekonna ja koguduse nõukogud

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of

Samamoodi võime hakata kodus suurendama oma lootusi ja ootusi kirikus veedetud aja suhtes. Perenõukogudes saame arutada, kuidas igaüks saab anda tähendusrikka panuse, et kõiki rõõmu kirikus sõbralikult vastu võtta. Me võime planeerida ja oodata rõõmustavat kogemust kirikus.

Koguduse nõukogu võib aidata ette kujutada ja luua meie sakramenditunni rõõmsa aupaklikkuse kultuuri, selgitades välja praktilised samud ja visuaalsed meeldetuletused, mis sellele kaasa aitaksid.

Rõõm

Rõõm näib erinevate inimeste jaoks erinev. Mõne jaoks võib see olla ülevoolav tervitus ukselävel. Teiste jaoks võib see tähendada aidata inimestel end mugavalt tunda, istudes nende kõrval naeratades ning lahke ja avatud südamega. Nende jaoks, kes tunnevad end kõrvalejäetu või tõrjutuna, on selle vastuvõtu soojus ülioluline. Võiksime endalt küsida, kuidas Päästja soovib, et meie sakramenditund kulgeks. Kuidas ta tahaks, et igat tema last tervitataks, nende eest hoolitsetaks, neid kosutataks ja armastataks? Kuidas tahaks Tema, et me end tunneksime, kui tuleme Teda meeles pidades ja kummardades uueks saama?

Kokkuvõte

Minu usutee alguses oli rõõm Jeesuses Kristuses minu esimene suur avastus ja see muutis mu maailma. Kui te pole seda rõõmu veel avastanud, alustage selle otsimist. See on kutse võtta vastu Päästja rahu, valguse ja rõõmu and – tunda sellest rõõmu, selle üle imestada ja selle üle igal hingamispäeval rõõmutseada.

Ammon väljendab Mormoni Raamatus minu südame tundeid, kui ta ütleb:

„Nüüd, kas meil ei ole põhjust rõõmustada? Jah, ma ütlen teile, et mitte kunagi maailma algusest peale pole olnud inimesi, kellele oleks nii suurt põhjust rõõmustamiseks kui meil; jah, ja minu rõõm muutub koguni hooplemiseks minu Jumalas, sest temal on kõik vägi, kõik tarkus ja kõik arusaamine; ta mõistab kõiki asju ja ta on halastav Isik koguni nende päästmiseni välja, kes parandavad meelt ja usuvad tema nimesse.

Nüüd, kui see on hooplemine, siis just nõnda ma hooplen, sest see on minu elu ja minu valgus, .. minu rõõm ja minu suur tänu.”

Tere tulemast rõõmu kirikusse! Jeesuse Kris-

Jesus Christ, amen.

tuse nimel, aamen.